

Αναίρεση που άσκησαν στις 11 Ιανουαρίου 2012 οι Sheilesh Shah και Akhil Shah κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 10 Νοεμβρίου 2011, στην υπόθεση T-313/10, Three-N-Products Private Ltd κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

(Υπόθεση C-14/12 P)

(2012/C 73/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσιόντες: Sheilesh Shah, Akhil Shah (εκπρόσωπος: M. Chapple, Barrister)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), Three-N-Products Private Ltd.

Αιτήματα των αναιρεσιόντων

Οι αναιρεσιόντες ζητούν από το Δικαστήριο:

- να αναίρει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση·
- να επικυρώσει την απόφαση του ΓΕΕΑ·
- να δεχθεί την αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού σήματος·
- να καταδικάσει την αναιρεσίβλητη στα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν οι αναιρεσιόντες όσον αφορά την υπό κρίση αίτηση αναίρεσεως, τη διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και τη διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι αναιρεσιόντες υποστηρίζουν ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε νομική πλάνη ως προς τα εξής ζητήματα:

Το Γενικό Δικαστήριο κακώς έκρινε ότι δεν υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως ⁽¹⁾ μεταξύ του επίμαχου σήματος και των δύο καταχωρισθέντων προγενέστερων σημάτων τα οποία επικαλείται η αναιρεσίβλητη (εκ των οποίων το πρώτο είναι το λεκτικό σήμα AYUR, ενώ το δεύτερο είναι εικονιστικό σήμα που περιλαμβάνει τον όρο AYUR), λαμβανομένου υπόψη του ασθενώς διακριτικού χαρακτήρα των προγενέστερων σημάτων και της μικρής, συνολικά, ομοιότητας μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημείων.

Ειδικότερα, κακώς έκρινε το Γενικό Δικαστήριο ότι, μολονότι τα γράμματα U και I, τα οποία προστίθενται, αντιστοίχως, στο μέσον και στο τέλος του όρου AYUR, διαφοροποιούν το επίμαχο σήμα, η διαφορά αυτή «δεν μπορεί να προσελκύσει την προσοχή του καταναλωτή».

Ειδικότερα, επίσης, υποστηρίζεται ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη κρίνοντας ότι μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημείων δεν υπάρχουν ουσιώδεις διαφορές από οπτικής, φωνητικής και εννοιολογικής απόψεως.

⁽¹⁾ Σημείωση του μεταφραστή: στην αίτηση αναίρεσεως αναγράφεται εκ παραδρομής ότι «the General Court wrongly decided that there was no likelihood of confusion» (σελ. 4), μολονότι στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως. Με τους λόγους αναίρεσεως και τα επιχειρήματα των αναιρεσιόντων υποστηρίζεται φυσικά ότι δεν υφίσταται τέτοιος κίνδυνος λόγω των ουσιωδών διαφορών μεταξύ του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση και των προγενέστερων σημάτων (σελ. 4 έως 8 του δικογράφου της αιτήσεως αναίρεσεως).

Προσφυγή της 18ης Ιανουαρίου 2012 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-28/12)

(2012/C 73/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: G. Valero Jordana, K. Simonsson, S. Bartelt)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την Απόφαση του Συμβουλίου και των αντιπροσώπων των κυβερνήσεων των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, συνελθόντων στο πλαίσιο του Συμβουλίου, της 16ης Ιουνίου 2011, σχετικά με την υπογραφή, εξ ονόματος της Ένωσης, και την προσωρινή εφαρμογή της συμφωνίας αεροπορικών μεταφορών μεταξύ, ως πρώτου μέρους των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, ως δεύτερου μέρους της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των κρατών μελών της, ως τρίτου μέρους της Ισλανδίας και ως τέταρτου μέρους του Βασιλείου της Νορβηγίας, και σχετικά με την υπογραφή, εξ ονόματος της Ένωσης, και την προσωρινή εφαρμογή της συμπληρωματικής συμφωνίας μεταξύ, ως πρώτου μέρους της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των κρατών μελών της, ως δεύτερου μέρους της Ισλανδίας και ως τρίτου μέρους του Βασιλείου της Νορβηγίας, για την εφαρμογή της συμφωνίας αεροπορικών μεταφορών μεταξύ, ως πρώτου μέρους των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, ως δεύτερου μέρους της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των κρατών μελών της, ως τρίτου μέρους της Ισλανδίας και ως τέταρτου μέρους του Βασιλείου της Νορβηγίας (2011/708/ΕΕ) ⁽¹⁾.
- να διατάξει τη διατήρηση σε ισχύ των αποτελεσμάτων της αποφάσεως 2011/708/ΕΕ·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

- 1) Με την παρούσα προσφυγή, η Επιτροπή ζητεί την ακύρωση της «αποφάσεως του Συμβουλίου και των αντιπροσώπων των κυβερνήσεων των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, συνελθόντων στο πλαίσιο του Συμβουλίου», της 16ης Ιουνίου 2011 (απόφαση 2011/708/ΕΕ) (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση ή προσβαλλόμενο μέτρο), που εκδόθηκε στον τομέα των αερομεταφορών. Αφορά την υπογραφή και προσωρινή εφαρμογή της προσχωρήσεως της Ιρλανδίας και του Βασιλείου της Νορβηγίας στην Συμφωνία αεροπορικών μεταφορών μεταξύ των Ηνωμένων Πολιτειών, αφενός, και της ΕΕ και των κρατών μελών της, αφετέρου, καθώς και την υπογραφή και προσωρινή εφαρμογή της συναφούς Συμπληρωματικής Συμφωνίας.
- 2) Η προσφυγή βασίζεται στους εξής λόγους:
- 3) Πρώτον, η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι, εκδίδοντας την προσβαλλόμενη απόφαση, το Συμβούλιο παραβίασε το άρθρο 13, παράγραφος 2, της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση (ΣΕΕ), από κοινού με το άρθρο 218, παράγραφοι 2 και 5, της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ), καθόσον από το άρθρο 218, παράγραφοι 2 και 5, ΣΛΕΕ προκύπτει ότι

το Συμβούλιο είναι το αρμόδιο θεσμικό όργανο προς υπογραφή και προσωρινή εφαρμογή των συμφωνιών. Επομένως, η απόφαση έπρεπε να ληφθεί μόνον από το Συμβούλιο και όχι και από τα κράτη μέλη, συνελλθόντα στο πλαίσιο του Συμβουλίου.

- 4) Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως, η Επιτροπή διατείνεται ότι, εκδίδοντας την προσβαλλόμενη απόφαση, το Συμβούλιο παραβίασε το πρώτο εδάφιο του άρθρου 218, παράγραφος 8, ΣΛΕΕ, από κοινού με το άρθρο 100, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, σύμφωνα με τα οποία το Συμβούλιο ενεργεί με ειδική πλειοψηφία. Η απόφαση των κρατών μελών, συνελλθόντων στο πλαίσιο του Συμβουλίου, δεν είναι απόφαση του Συμβουλίου, αλλά πράξη εκδιδόμενη από τα κράτη μέλη συλλογικώς ως μέλη των Κυβερνήσεών τους και όχι υπό την ιδιότητά τους ως μέλη του Συμβουλίου. Ως εκ της φύσεώς της, για την έκδοση της πράξεως αυτής απαιτείται ομοφωνία. Επομένως, λαμβάνοντας αμφότερες τις αποφάσεις ως μία απόφαση και απαιτώντας για τη λήψη της αποφάσεως αυτής ομοφωνία, ο κανόνας περί ειδικής πλειοψηφίας, που τίθεται στο πρώτο εδάφιο του άρθρου 218, παράγραφος 8, ΣΛΕΕ, καθίσταται άνευ περιεχομένου.
- 5) Τέλος, το Συμβούλιο παρέβη τους τιθέμενους στις Συνθήκες σκοπούς και προσέβαλε την αρχή ειλικρινούς συνεργασίας, που θεσπίζεται στο άρθρο 13, παράγραφος 2, ΣΕΕ. Το Συμβούλιο όφειλε να ασκήσει την εξουσία του ούτως ώστε να οριοθετήσει το θεσμικό πλαίσιο της Ένωσης και των διαδικασιών της Ένωσης, που καθορίζονται στο άρθρο 218 ΣΛΕΕ, και όφειλε να ενεργήσει συναφώς κατά τρόπον συνάδοντα με τους τιθέμενους στις Συνθήκες σκοπούς.

(¹) ΕΕ L 283, σ. 1.

Αναίρεση που άσκησε στις 26 Ιανουαρίου 2012 η Monster Cable Products, Inc. κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 23 Νοεμβρίου 2011 στην υπόθεση T-216/10, Monster Cable Products, Inc. κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) Live Nation (Music) UK Limited

(Υπόθεση C-41/12 P)

(2012/C 73/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Monster Cable Products, Inc. (εκπρόσωποι: O. Günzel, A. Wenninger-Lenz, Rechtsanwältin)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), Live Nation (Music) UK Limited

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 23ης Νοεμβρίου 2011 στην υπόθεση T-216/10·

- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Η ανααιρεσείουσα υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή της για τους λόγους που εκτίθενται στην απόφαση της 23ης Νοεμβρίου 2011, δεν έλαβε υπόψη το σύνολο των πραγματικών περιστατικών και περιστάσεων της διαδικασίας, με συνέπεια η ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση να στηρίζεται σε ελλιπή στοιχεία. Στο πλαίσιο αυτό, η απόφαση δεν προβαίνει στην αναγκαία σφαιρική εκτίμηση του συνόλου των παραγόντων που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη κατά την εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως. Επομένως, η απόφαση είναι εσφαλμένη και αντιβαίνει στο άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 (¹).

Κατά την ανααιρεσείουσα, το Γενικό Δικαστήριο, αν είχε προβεί σε ορθή σφαιρική εκτίμηση, θα είχε καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών της 24ης Φεβρουαρίου 2010 είναι αντίθετη προς το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα (στο εξής: ΚΚΣ) (²). Συνοπτικά, η ανααιρεσείουσα υποστηρίζει ότι το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 παραβιάστηκε για τους ακόλουθους λόγους:

- Δεν ελήφθη υπόψη ο «μέσος εξειδικευμένος καταναλωτής στο Ηνωμένο Βασίλειο» ως ενδιαφερόμενο κοινό σε σχέση με το οποίο πρέπει να εξεταστεί ο κίνδυνος συγχύσεως.
- Εφαρμόστηκαν εσφαλμένα πάγιες νομικές αρχές για την εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως.
- Παραβιάστηκαν οι αρχές δυνάμει των οποίων, για την εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη το σύνολο των σχετικών με την εκάστοτε συγκεκριμένη υπόθεση παραγόντων και, μεταξύ άλλων, ο διακριτικός χαρακτήρας του προγενέστερου σήματος.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 11, σ. 1).

(²) Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009, του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009 για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 78, σ. 1)

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 13ης Ιανουαρίου 2012 [αίτηση του Bundesverwaltungsgericht (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Attila Belkiran κατά Oberbürgermeister der Stadt Krefeld, παρουσία του: Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

(Υπόθεση C-436/09) (¹)

(2012/C 73/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

(¹) ΕΕ C 24 της 30.1.2010.